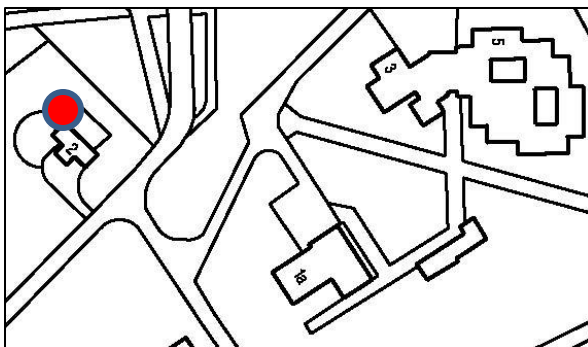

Nuenenseweg 2

Datum van aanwijzing: 3-2-2009

Redengevende omschrijving

Beschrijving

Het gebied Eckart wordt aan de oostzijde door de rivier de Dommel begrensd en in het westen door de Oude Gracht, die in directe verbinding staat met de Dommel. De Oude Gracht of Dooigraaf was een oude zijarm van de Dommel, maar het is ook mogelijk, dat dit water door de bewoners van het gebied gegraven (graaf of graft) werd. Het landgoed Eckart bestond uit drie gebieden: Hetsrode, Luytelaer en Eyckart. Momenteel bestaat Eckart uit de wijken "Oude Gracht" en "Luytelaer". Bij een gemeentelijke herindeling van 1811 werd Eckart bij Nederwetten gevoegd. In 1821 werd die samenvoeging beëindigd. De nieuwe gemeente die vervolgens ontstond heette Woensel en Eckart. In 1920 annexeerde de stad Eindhoven de gemeente Woensel en Eckart. De huidige Nuenenseweg is het laatste deel van de oorspronkelijke Eckartseweg die van de Onze Lieve Vrouwestraat tot aan de Dommel liep. In de eerste helft van de jaren '60 van de twintigste eeuw werd het grootste deel van de bebouwing aan de Eckartseweg gesloopt en werd de wijk De Oude Gracht aangelegd. Een deel van de oude Eckartseweg is in de wijk geïntegreerd en is nu een voetpad met oude bomen. Ook delen van het laatste stuk van de Eckartseweg zijn behouden gebleven en hebben nu de namen Nuenenseweg (Amazonenlaan tot aan de Sterrenlaan) en Soeterbeekseweg (vanaf de Sterrenlaan tot in Nuenen). De naam Nuenenseweg is tussen 1964 en 1967 tot stand gekomen.

In de 14e eeuw ontving Rogier van Leefdael het landgoed Eckart in leen. Eckart had onder andere een eigen rechtspraak, omdat het een zelfstandige heerlijkheid was. Aan de oude Eckartseweg heeft eeuwenlang een oude omgrachte hoeve gestaan. In 1695 werd in opdracht van Carel van Vlierden de hoeve vervangen door het huidige kasteel Eckart.

Het kasteel bestond in het begin van de 19e eeuw uit een herenhuis met een kasteelboerderij die tegenover het huis stond. Verder stonden er poortgebouwen en stallen links en rechts van het huis. Met uitzondering van de boerderij en het herenhuis werd circa 1830 alle bebouwing door de toenmalige eigenaresse gesloopt. De stenen van de afbraak werden gebruikt om er een ijskelder mee te bouwen. Via de families van Rycalt en Van Merode kwam het kasteel Eckart in 1832 in bezit van Johannes Jacobus Smits. Door zijn goede relatie met Koning Willem I werd hij in 1841 in de adelstand verheven en mocht zich sindsdien "Smits van Eckart" noemen. Theodoor Smits, zoon van de Eindhovense burgemeester Johannes Theodorus Smits van Oyen kocht het herenhuis in 1899. In 1905 liet eigenaar Theodoor G.M. Smits van Oyen het herenhuis grondig renoveren. Tegelijk liet hij een stalgebouw (koetshuis) en een chauffeurswoning in de directe omgeving van het kasteel bouwen door architect Eduard Cuijpers, neef van P.J.H. Cuijpers. De beide panden verschillen in plattegrond en bestemming, maar zijn in dezelfde stijl gebouwd. Het tuinontwerp werd in opdracht gegeven aan D.F. Tersteegh uit Naarden. Hij was o.a. ook ontwerper van Elzenterpark, de tuinen van Villa 'de Laak' en Philips-de Jongh wandelpark.

Johan Smits, de zoon van Theodoor, verkocht het landgoed in 1938 aan de Broeders van Elshout, die er het verpleeghuis Sint-Jozefdal begonnen. Momenteel is het kasteel Eckart een rijksmonument.

Gemeentelijk monument

Chauffeurswoning kasteel Eckart daterend uit 1905 en ontworpen door architect Eduard Cuijpers. De privéchauffeur van Theodoor Smits mocht gebruik maken van het nieuwgebouwd huis, dat invloeden van de chaletstijl meedraagt. Op de bouwtekening wordt dit huis al aangeduid met "chauffeurswoning". Hoewel het ver verwijderd ligt van het koetshuis van Eckart, heeft de architect de beide huizen in eenzelfde stijl ontworpen. De woning is aan alle zijden door bomen en struiken omgeven, hetgeen de rustieke stijl ten goede komt.

Een eenlaags T-vormig huis onder overstekende zadeldak met grijze pannen. In de daken bevinden zich tuitstukken en windveren. Boven de ingangspartij aan de rechterzijde van het pand loopt de kap door tot een hoogte van ongeveer twee meter. De gevels hebben een plint, welke doorbroken wordt door de raamdorpels op de begane grond. Boven de ramen bevindt zich een horizontale bakstenenlaag. Ook de ramen op de verdieping worden boven en onder begrensd door een baksteenlaag. De ramen zijn voorzien van functionele luiken en geschilderd in de kleuren van de eigenaar, een geel binnenvlak met een rode rand. De indeling van vensters en deuren is, zover kon worden ontdekt, niet gewijzigd ten opzichte van het originele bouwplan.

In de top van de gevels bevinden zich houten frontons. Het huis heeft een kelder.

Monumenten Inventarisatie Project (M.I.P.)

Adres: Nuenenseweg 2

Oorspronkelijke functie: Boswachtershuis

Hoofdfunctie: Woningen en woningbouwcomplexen

Type: Dienstwoning

Bouwperiode: 1904-1905

Bouwtijl: Vaderlandse rustieke stijl

Gevels en materialen: Baksteen, gepleisterd. Ongepleisterde rollagen. Rabatdelen in punt van gevel.

Vensters en deuren: Schuiframen, kleine roedenverdeling, onderluiken. Afdek met dragende houtconstructie, laag muurtje.

Dak en bedekking: Zadeldak, vernieuwd.

Motivering: Architectuurhistorisch belang.

Bijzonderheden: L-vormige plattegrond.